

Arrest

nr. 262 290 van 15 oktober 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 1 juli 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 juni 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 juli 2021 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

(Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 juni 2021 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer / mevrouw :

naam en voornaam: A., I. (..)

geboortedatum: X

geboorteplaats: Ghebrare

nationaliteit: Tunesië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengencacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen de 7 (zeven) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7

(..)

(x) 2° in volgende gevallen :

[x] de vreemdeling verblijft langer in het Rijk dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art.6, eerste lid, van de wet)

(..)

De aankomstverklaring van betrokkene werd verlengd tot 18/04/2021. Bijgevolg is het regelmatig verblijf van betrokkene nu verstreken.

Bovendien geeft het feit dat betrokkene hier verblijft voor een stage haar niet automatisch recht op verblijf.

Ook het feit dat betrokkene hier wil ingeschreven worden als student, geeft haar niet automatisch recht op verblijf.

Betrokkene heeft geen stappen ondernomen om zich in orde te stellen voor lang verblijf.

Een verdere verlenging van het verblijf kan niet toegestaan worden aangezien betrokkene meer dan 5 maanden in totaal in België wenst te verblijven wegens studies/stage.

Kort Verblijf kan enkel verlenging toestaan voor een totale verblijfsduur van maximum 5 maand omwille van studies (in dit geval tot 18/04/2021). Voor een lang verblijf is betrokkene onderworpen aan een D-visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"VI. NIETIGVERKLARING

A. Voorafgaand

Bij het nemen van haar beslissingen dient verweester rekening te houden met een heel aantal wettelijke bepalingen, verdragsbepalingen, alsook beginselen (van behoorlijk bestuur).

Verzoekster is van oordeel dat verweester nagelaten heeft alle toepasselijke bepalingen en beginselen na te leven, reden waarom de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Meer bepaald is verzoekster van oordeel dat verweester:

- Het zorgvuldigheidsbeginsel,
- Het motiveringsbeginsel,
- Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, en
- Het redelijkheidsbeginsel schendt.

B. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

1. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010).

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert verder dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

2. Hierboven werd reeds uiteengezet dat verweerster, ten onrechte geen rekening houdt met het feit dat verzoekster wel degelijk én zeer nauwgezet in contact stond met zowel de Dienst Vreemdelingenzaken als de bevoegde stadsdiensten.

Dat verzoekster nog geen stappen zou hebben ondernomen om zich in orde te stellen voor lang verblijf is dan ook flagrant verkeerd.

Bovendien blijkt uit de bijgebrachte stukken dat verzoekster meermaals verkeerde informatie kreeg over hoe haar verblijf in orde te stellen.

4. Verweerster heeft zich voor het nemen van haar beslissingen m.a.w. op volstrekt onjuiste informatie beroept.

Verweerster heeft nagelaten het dossier van verzoekster met de nodige zorgvuldigheid te behandelen.

Indien verweerster verzoekster van in den beginnen correct én volledig had geïnformeerd had verzoekster zich al lang in regel kunnen stellen. Bovendien wist ze maar al te goed dat verzoekster bezig was met het regulariseren van haar verblijf. Verzoekster won immers rechtstreeks bij de diensten van verweerster informatie in.

Toch besluit verweerster op die basis tot aflevering van een bevel om het grondgebied te verlaten..

C. Schending van de motiveringsplicht

1. Verder moet de gemachtigde zijn beslissing op af doende, draagkrachtige en duidelijke wijze motiveren (R.v.V., arrest nr. 92 227 dd. 27.11.2012).

2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht voorzien in bovengenoemde bepalingen heeft tot doel de vreemdeling in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Voorname artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dus de beslissing op een afdoende wijze te motiveren (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2. De materiële motiveringsplicht houdt dan weer in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven.

Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

3. Verzoekster is van oordeel dat verweerster haar materiële motiveringsplicht schendt en wel op volgende wijze :

De beslissing van verweerster bevat vooreerst een grove fout ; Verzoekster zette wel degelijk de nodige stappen met oog op regularisatie van haar verblijf..

D. Schending van het redelijkheidsbeginsel

1. Elke discretionaire bevoegdheid heeft de redelijkheid tot grens.

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke keuze is gekomen.

Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St. n° 82.301 van 20 september 1999; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest nr. 28602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en R.v.V. arrest nr. 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

2. Verweerster heeft in de bestreden beslissing op kennelijk onredelijk wijze geoordeeld door (de samenloop) van de omstandigheden te negeren en alsnog te besluiten tot de aflevering van een bevel om het grondgebied te verlaten."

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt allereerst vast dat de motieven van de in hoofde van de verzoekende partij genomen beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan

de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de desbetreffende artikelen van de wet inzake de formele motiveringsplicht voldaan (cfr. RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

2.3. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.5. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.6. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet, dat luidt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

(..)

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;”

Verzoekende partij betwist niet dat de termijn van haar visum verstreken is. In dat geval moet de verwerende partij in beginsel overgaan tot het treffen van een verwijderingsmaatregel zoals in casu de bestreden beslissing.

Het betoog van verzoekende partij dat zij wel degelijk stappen ondernomen heeft om haar verblijf in regel te stellen doet geen afbreuk aan het determinerend motief van de bestreden beslissing. Verzoekende partij gaat er met haar betoog immers volledig aan voorbij dat de verwerende partij erop gewezen heeft dat *“De aankomstverklaring van betrokkene werd verlengd tot 18/04/2021. Bijgevolg is het regelmatig verblijf van betrokkene nu verstreken.*

Bovendien geeft het feit dat betrokkene hier verblijft voor een stage haar niet automatisch recht op verblijf.

Ook het feit dat betrokkene hier wil ingeschreven worden als student, geeft haar niet automatisch recht op verblijf.

Betrokkene heeft geen stappen ondernomen om zich in orde te stellen voor lang verblijf.

Een verdere verlenging van het verblijf kan niet toegestaan worden aangezien betrokkene meer dan 5 maanden in totaal in België wenst te verblijven wegens studies/stage.

Kort Verblijf kan enkel verlenging toestaan voor een totale verblijfsduur van maximum 5 maand omwille van studies (in dit geval tot 18/04/2021). Voor een lang verblijf is betrokkene onderworpen aan een D-visum.”

Inderdaad blijkt uit nazicht van het administratief dossier dat haar verblijf slechts was toegestaan tot 18 april 2021 en dat de verwerende partij verzoekende partij erop gewezen heeft dat haar aanvraag om haar verblijf een derde keer te verlengen niet kon worden toegestaan omdat er geen gastovereenkomst voorlag, maar enkel een stageovereenkomst. Er werd verzoekende partij meegedeeld dat aangezien zij niet in België of in de EU ingeschreven was als studente, doch enkel gekomen was in het kader van een stage, haar aankomstverklaring niet meer verlengd kon worden en zij een procedure “single permit” diende op te starten.

Voorgaande wordt ook ondersteund door de door de verzoekende partij gevoegde emailberichten waaruit blijkt dat haar reeds op 1 april 2021 meegedeeld werd dat het niet duidelijk was of zij nu een student is, een onderzoeker of een werknemer en dat zij bewijs moet voorleggen van inschrijving als

studente, een gastovereenkomst of single permit. Er werd haar gevraagd duidelijkheid te verschaffen over haar statuut. Na de verduidelijking van verzoekende partij antwoordt het bestuur op 2 april 2021 dat zij een aanvraag voor lang verblijf kan indienen als haar stageovereenkomst onderdeel uitmaakt van studies aan een universiteit van de Europese Unie. Echter indien haar stageovereenkomst onderdeel uitmaakt van een niet-EU universiteit of als het gaat om een professionele stage, dan moet een aanvraag gedaan worden voor een single permit. Verzoekende partij betwist in een mail van 5 april 2021 dat zij een single permit aanvraag zou moeten doen. Op 6 april 2021 antwoordt het bestuur nogmaals dat in haar geval wel degelijk een single permit aanvraag moet gedaan worden. Verzoekende partij vraagt dan of er een andere mogelijkheid is en zij een visum voor drie maanden kan krijgen. Op 7 april 2021 antwoordt het bestuur dat dit niet mogelijk is. Verzoekende partij vraagt of een voorbeeld van de single permit kan doorgestuurd worden waarop het bestuur antwoordt dat haar werkgever de aanvraag moet indienen bij het Brussels gewest. Eenmaal die de aanvraag goedkeurt, wordt deze doorgestuurd naar de dienst vreemdelingenzaken ten einde een akkoord te geven over de verblijfsvergunning. Uit de verdere voorgelegde emailberichten blijkt dat verzoekende partij zich in contact heeft gesteld met het ziekenhuis waar zij haar stage uitvoert waarna verder blijkt dat het ziekenhuis niet van plan is dergelijke aanvraag op te starten. Op 12 april 2021 laat verzoekende partij het bestuur weten dat zij niet in de voorwaarden is om een aanvraag single permit te doen. Verzoekende partij wordt er nogmaals op gewezen dat derdelander stagiairs die aan een niet-EU universiteit studeren (in het geval van verzoekende partij Tunesië) een single permit moeten verkrijgen om verder te kunnen verblijven. Er wordt haar benadrukt dat haar werkgever deze aanvraag moet opstarten voor het verstrijken van de geldigheidsduur van haar kort verblijf. Op 20 april 2021 laat de verzoekende partij weten dat het hospitaal waar ze haar stage doet voorgesteld heeft om een andere stage te doen tot 18 december 2021. De overeenkomst zal gesloten worden tussen haar Tunesische universiteit en de koninklijke militaire school. Op 10 mei 2021 laat het bestuur de verzoekende partij weten dat een verlenging van haar verblijf enkel mogelijk is indien:

- haar stage zich afspeelt in het kader van studies in de EU zodat een inschrijving aan een Europese universiteit noodzakelijk is alsook een attest dat de stage noodzakelijk is in het kader van deze studies

- of zij een document getiteld "gastovereenkomst" van haar stageplaats bekomt zodat zij beschouwd kan worden als onderzoeker, en niet als student

- of zij een single permit aanvraagt bij het bevoegde gewest in België

Alles hangt aldus af van het akkoord dat zij heeft met haar stageplaats.

Op 10 mei 2021 antwoordt verzoekende partij dat zij in dat geval het statuut van onderzoeker heeft zodat ze enkel een gastovereenkomst nodig heeft. Op dezelfde dag antwoordt het bestuur dat het document dat verzoekende partij dienaangaande voorlegt geen gastovereenkomst is maar een stageovereenkomst. Aangezien ze ook niet ingeschreven is aan een EU-universiteit als student moet zij de procedure single permit opstarten.

Verzoekende partij tracht dan nog een gastovereenkomst te bekomen, maar is daar niet in geslaagd.

Op 3 juni 2021 wordt de verzoekende partij gevraagd of zij al de nodige stappen heeft ondernomen om een single permit te bekomen en zo ja, het bewijs daarvan te leveren. De verzoekende partij laat weten dat zij daarvoor niet in de voorwaarden is maar dat zij aan de KUL tracht ingeschreven te geraken als internationaal student.

Op 3 juni 2021 treft de verwerende partij de bestreden beslissing.

Verzoekende partij kan niet ontkennen dat zij op het moment van de bestreden beslissing niet voldeed aan de voorwaarden om als ingeschreven student aan een EU-universiteit of in kader van een gastovereenkomst verder verblijf te bekomen. De enige optie voor verzoekende partij was dan een single permit, hetgeen zij niet heeft gevraagd, eveneens omdat zij niet voldeed aan de voorwaarden daartoe. Het is daarop dat de verwerende partij doelt wanneer zij stelt dat verzoekende partij "*geen stappen ondernomen (heeft) om zich in orde te stellen voor lang verblijf*" (eigen onderlijning). Verzoekende partij betwist ook niet dat zij de geëigende procedure voor een lang verblijf niet heeft opgestart voor het treffen van de bestreden beslissing nu zij ook niet voldeed aan de voorwaarden daartoe. Haar betoog als zou de communicatie van het bestuur meermaals verkeerd zijn geweest kan, mede gelet op de door de verzoekende partij zelf voorgelegde emailberichten, niet overtuigen.

Verzoekende partij, die bij voorliggend verzoekschrift documenten toevoegt aangaande haar inschrijving bij de KU Leuven, weerlegt hierbij op geen enkele wijze de motivering in de bestreden beslissing. De inschrijving die de verzoekende partij bekomen heeft dateert ook van na het treffen van de bestreden beslissing zodat de verwerende partij hiermee geen rekening kon houden.

2.7. Verzoekende partij toont niet aan met welke gekende elementen de verwerende partij geen rekening gehouden zou hebben bij het nemen van de bestreden beslissing.

2.8. Waar verzoekende partij melding maakt van een schending van artikel 8 van het EVRM, toont zij niet aan in welke mate dit artikel door de bestreden beslissing geschonden zou zijn. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

2.9. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER